Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

26. ledna 2017 **

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % obratu“

Ve věci C-618/13 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 26. listopadu 2013,

Zucchetti Rubinetteria SpA, se sídlem v Gozzanu (Itálie), zastoupená M. Condinanzim, P. Ziottim a N. Vasilem, avvocati,

navrhovatelka,

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená L. Malferrarim a F. Ronkes Agerbeekem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, místopředseda Soudního dvora vykonávající funkci předsedy prvního senátu, M. Berger, E. Levits, S. Rodin (zpravodaj) a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. září 2015,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se společnost Zucchetti Rubinetteria SpA domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 16. září 2013, Zucchetti Rubinetteria v. Komise (T-396/10, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2013:446), kterým Tribunál zamítl její žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C (2010) 4185 final ze dne 23. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39092 – Zařízení a pevné součásti koupelen) (dále jen „sporné rozhodnutí“), v rozsahu, ve kterém se jí týká, a podpůrně zrušení či snížení pokuty, která jí byla uvedeným rozhodnutím uložena.

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 1/2003

2 Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) v čl. 23 odst. 2 a 3 stanoví:

„2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

a) se dopouštějí jednání v rozporu s články [101 nebo 102 SFEU] […]

[…]

Pokuta u každého podniku a sdružení podniků podílejících se na protiprávním jednání nesmí přesáhnout 10 % jeho celkového obratu za předchozí hospodářský rok. %

[…]

3. Při stanovování výše pokuty se přihlíží k závažnosti a k délce trvání protiprávního jednání.“

3 Článek 31 uvedeného nařízení stanoví:

„Soudní dvůr má neomezenou příslušnost přezkoumávat rozhodnutí, kterými Komise stanovila pokutu nebo penále. Může uloženou pokutu nebo penále zrušit, snížit nebo zvýšit.“

Pokyny z roku 2006

4 Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny z roku 2006“) v bodě 2 ohledně určování výše pokut uvádí, že „Komise […] musí vzít v úvahu dobu trvání a závažnost protiprávního jednání“ a že „nesmí uložit pokutu, která by překročila úroveň stanovenou v čl. 23 odst. 2 druhém a třetím pododstavci nařízení [(ES)] č. 1/2003“.

5 Body 19, 21, 23, 29 a 37 pokynů z roku 2006 stanoví:

„19. Základní výše pokuty bude souviset s určitým podílem tržeb a záviset na stupni závažnosti protiprávního jednání vynásobeným počtem let, během nichž k takovému jednání docházelo.

[…]

21. Podíl tržeb, k němuž se bude přihlížet, se obvykle bude nacházet na stupnici do 30 %.

[…]

23. Mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže patří horizontální dohody […], které jsou obvykle tajné. Politika hospodářské soutěže je musí přísně trestat. Podíl tržeb, k němuž se u takového protiprávního jednání přihlíží, se proto bude většinou nacházet v horní části stupnice.

[…]

29. Komise může snížit základní částku pokuty, jestliže zjistí existenci polehčujících okolností, například:

[…]

— jestliže dotyčný podnik poskytne důkaz o tom, že jeho účast na protiprávním jednání je podstatně omezená a v důsledku toho prokáže, že v době, kdy byl stranou protiprávních dohod, se ve skutečnosti vyhýbal jejich provádění a choval se na trhu konkurenčním způsobem; […]

[…]

37. Přestože je v těchto pokynech vysvětlena obecná metodika stanovování výše pokut, konkrétní okolnosti dané věci nebo nutnost dosáhnout v dané věci odrazujícího účinku, mohou být důvodem k tomu, aby se Komise odchýlila od této metodiky nebo od limitů stanovených v bodu 21.“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

6 Skutečnosti předcházející sporu byly vylíčeny v bodech 1 až 11 napadeného rozsudku a lze je shrnout následovně.

7 Navrhovatelka je italský podnik, který vyrábí a uvádí na trh výhradně kohouty a ostatní armatury.

8 Sporným rozhodnutím Komise konstatovala porušení čl. 101 odst. 1 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3), v odvětví zařízení a pevných součástí koupelen. Toto protiprávní jednání, na němž se podílelo 17 podniků, probíhalo během různých období mezi 16. říjnem 1992 a 9. listopadem 2004 v podobě souboru protisoutěžních dohod a jednání ve vzájemné shodě na územích Belgie, Německa, Francie, Itálie, Nizozemska a Rakouska.

9 Komise konkrétně ve sporném rozhodnutí uvedla, že konstatované protiprávní jednání spočívalo zaprvé v tom, že uvedení výrobci zařízení a pevných součástí koupelen koordinovali v rámci pravidelných schůzek v různých vnitrostátních profesních sdruženích roční cenové navýšení a jiné složky cen, zadruhé v určování nebo koordinaci cen při zvláštních událostech, jako je zvýšení cen surovin, zavedení eura a zavedení mýtného, a zatřetí ve zpřístupnění a výměně citlivých obchodních informací. Komise kromě toho konstatovala, že k určování cen v odvětví zařízení a pevných součástí koupelen docházelo v ročních cyklech. V tomto rámci výrobci stanovovali ceníky, které obecně zůstávaly platné po dobu jednoho roku a sloužily jako základ obchodních vztahů s velkoobchodníky.

10 Výrobky dotčenými kartelem jsou zařízení a pevné součásti koupelen patřící do jedné z těchto tří podskupin výrobků: kohouty a ostatní armatury, sprchové kouty a doplňky, jakož i sanitární keramika (dále jen „tři podskupiny výrobků“).

11 Protisoutěžní jednání se konkrétně v Itálii odehrávalo v rámci dvou neformálních podskupin. První, nazvaná „Euroitalia“, byla tvořena podniky, včetně navrhovatelky, které se setkávaly dvakrát až třikrát ročně v období od července 1992 do října 2004. V rámci uvedené podskupiny, která vznikla po průniku německých výrobců na italský trh, se výměna informací týkala nejen kohoutů a ostatních armatur, ale rovněž sanitární keramiky. Druhá neformální podskupina podniků, nazvaná „Michelangelo“, rovněž zahrnovala navrhovatelku a sešla se několikrát od konce roku 1995 či začátku roku 1996 do dne 25. července 2003. Jednání na uvedených setkáních se týkala širokého spektra sanitárních produktů, konkrétně kohoutů a ostatních armatur a sanitární keramiky.

12 Ohledně účasti navrhovatelky na setkáních uvedených dvou neformálních podskupin Komise uvedla, že i když navrhovatelka napadá právní kvalifikaci dotčeného jednání jako kartelové dohody, připouští nicméně, že se účastnila nevhodných jednání se svými soutěžiteli. Mimoto nezávisle na skutečnosti, zda uplatnila či nikoli dotčená zvýšení cen, měla navrhovatelka aktivní roli v organizaci setkání a na diskuzích v jejich průběhu.

13 Pokud jde o účast dotčených podniků na konstatovaném protiprávním jednání, měla Komise za to, že neexistuje dostatek důkazů umožňujících učinit závěr, že navrhovatelka, jakož i další italské podniky, které se účastnily setkání Euroitalia a Michelangelo, si byly vědomy celkového plánu.

14 Komise tedy v čl. 1 odst. 5 bodu 18 sporného rozhodnutí konstatovala, že navrhovatelka se účastnila protiprávního jednání v odvětví zařízení a pevných součástí koupelen na italském území v období od 16. října 1992 do 9. listopadu 2004.

15 Podle čl. 2 odst. 17 sporného rozhodnutí uložila Komise navrhovatelce pokutu ve výši 3 996 000 eur.

16 Pro účely výpočtu pokuty vycházela Komise z pokynů z roku 2006.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

17 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. září 2010 podala navrhovatelka žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká, nebo podpůrně na snížení výše pokuty, která jí byla uložena.

18 Na podporu žaloby vznesla tři žalobní důvody vycházející zaprvé z pochybení, kterých se dopustila Komise při určování relevantního trhu, zadruhé z toho, že Komise měla nesprávně za to, že dotčené jednání představuje porušení článku 101 SFEU, a zatřetí z pochybení a porušení, kterých se dopustila Komise při výpočtu výše pokuty.

19 Tribunál zaprvé rozhodl o návrhových žádáních směřujících ke zrušení sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týkalo navrhovatelky, a zamítl uvedené žalobní důvody s výjimkou části třetího žalobního důvodu týkajícího se odůvodnění, které Komise uvedla ohledně uplatnění koeficientů „závažnosti protiprávního jednání“ a „dodatečné částky“. V tomto ohledu Tribunál v bodě 119 napadeného rozsudku konstatoval, že se Komise dopustila dvou nesprávných posouzení tím, že použití koeficientů „závažnosti protiprávního jednání“ a „dodatečné částky“ ve výši 15 % založila na skutečnosti, že se navrhovatelka podílela na jediném protiprávním jednání zahrnujícím šest území v Unii a týkajícím se tří podskupin výrobků.

20 Tribunál měl však v bodech 138 až 140 napadeného rozsudku za to, že uvedená nesprávná posouzení nevedou ke zrušení článků sporného rozhodnutí dotčených návrhovými žádáními, která směřují k částečnému zrušení uvedeného rozhodnutí.

21 V důsledku toho v bodě 141 napadeného rozsudku uvedená návrhová žádání zamítl.

22 Pokud jde zadruhé o podpůrné návrhové žádání, které směřuje ke zrušení nebo snížení výše pokuty uložené navrhovatelce, Tribunál jej v bodě 152 napadeného rozsudku rovněž zamítl.

23 V tomto ohledu měl při výkonu své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci za to, že bez ohledu na pochybení, kterých se dopustila Komise a která byla konstatována v bodě 119 uvedeného rozsudku, jsou koeficienty „závažnost protiprávního jednání“ a „dodatečná částka“ 15 % plně odůvodněny s ohledem na všechny relevantní skutečnosti v projednávaném případě.

24 Tribunál tudíž zamítl žalobu v plném rozsahu.

Návrhová žádání účastnic řízení

25 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál zamítl žalobu;

— zrušil nebo snížil pokutu v rámci výkonu přezkumu v plné jurisdikci a spor s konečnou platností rozhodl a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

26 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zamítl kasační opravný prostředek a

— uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

27 Na podporu kasačního opravného prostředku vznáší navrhovatelka dva důvody. První vychází z porušení unijního práva při výpočtu pokuty, která jí byla uložena. Druhý vychází z nezohlednění polehčujících okolností Tribunálem při výpočtu uvedené pokuty.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

28 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 118, 120 až 124, 127 a 128 napadeného rozsudku, navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil unijní právo při kontrole výpočtu pokuty, která jí byla uložena, tím, že nesprávně posoudil závažnost dotčeného protiprávního jednání, a také tím, že porušil zásadu kontradiktornosti řízení, jakož i povinnost uvést odůvodnění. Konkrétně Tribunál při uplatňování sankcí v oblasti boje proti kartelovým dohodám porušil čl. 23 odst. 2 a 3 nařízení č. 1/2003, jakož i zásadu osobní odpovědnosti, zásadu proporcionality a zásadu rovného zacházení.

29 Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál v bodě 118 napadeného rozsudku potvrdil tezi, podle které dotčené protiprávní jednání zahrnující území šesti členských států a tři podskupiny výrobků nemůže být považováno za jednání se stejnou závažností, jako jednání spáchané na území jediného členského státu a týkající se dvou podskupin výrobků. Stejně tak Tribunál správně v bodech 120, 127 a 128 napadeného rozsudku připomenul rozsah zásady proporcionality, jakož i zásady rovného zacházení. Na základě těchto tvrzení měl Tribunál v rámci své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci snížit uloženou pokutu

tak, aby zohlednil nižší stupeň závažnosti účasti navrhovatelky na vytýkaném protiprávním jednání. Tribunál přitom poté, co v bodě 119 napadeného rozsudku konstatoval, že se Komise dvakrát dopustila nesprávného posouzení při přezkumu koeficientů „závažnosti protiprávního jednání“ a „dodatečné částky“, potvrdil částku pokuty, což je naprosto nelogické a v rozporu s odůvodněním uvedeného rozsudku.

30 Mimoto takové odůvodnění porušuje zásadu proporcionality, zásadu rovného zacházení a zásadu individualizace trestů, zejména ve vztahu k jednání podniků se sídlem mimo Itálii, na které byl uplatněn tentýž koeficient 15 %, ale které poručily pravidla hospodářské soutěže na území šesti dotčených členských států a pro tři podskupiny výrobků.

31 Komise má za to, že první důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný z důvodu skutečnosti, že navrhovatelka nekritizuje část napadeného rozsudku, v níž Tribunál při výkonu své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci přepočítal výši pokuty. Tato část je přitom jediná relevantní pro účely projednávaného kasačního opravného prostředku. Navrhovatelka odkázala pouze na body uvedeného rozsudku, které se týkají pouze přezkumu legality. Mimoto nesprávné právní posouzení, kterého se Tribunál dopustil při výkonu své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci, je nejasné. Navrhovatelka abstraktně a obecně uplatňuje zásadu proporcionality, zásadu rovného zacházení a zásadu individualizace trestů. Aby byl přitom kasační opravný prostředek přípustný, musí přesně uvádět právní argumenty uplatněné na podporu návrhu na zrušení. Mimoto z judikatury plyne, že Soudnímu dvoru nepřísluší, aby nahrazoval závěry Tribunálu a rozhodoval při výkonu přezkumu v plné jurisdikci o výši pokuty, kromě případu, kdy je výše pokuty nejen nevhodná, ale také nadměrná, a to natolik, že je nepřiměřená.

32 Pokud jde o meritum tohoto důvodu, Komise podpůrně tvrdí, že Tribunál v bodech 146 až 150 napadeného rozsudku podrobně přezkoumal všechny důvody vedoucí ke stanovení v projednávaném případě koeficientu ve výši 15 % pro závažnost protiprávního jednání a dodatečnou částku.

33 Komise konkrétně zdůrazňuje, že koeficient 15 % je minimální koeficient pro dotčený druh protiprávního jednání. V tomto ohledu však dodává, že v podstatě v rozporu s tím, k čemu dospěl Tribunál, závažnost takového protiprávní jednání se nezbytně neliší, když se kartelová dohoda týká dvou či tří druhů výrobků, nebo se týká šesti členských států místo jednoho, jelikož jde o závažné porušení s ohledem na předmět článku 101 SFEU, který má chránit hospodářskou soutěž jako takovou. Mimoto Komise konstatuje, že rozdíly na které odkazuje Tribunál v bodě 114 napadeného rozsudku, mezi navrhovatelkou, která se účastnila protiprávního jednání pouze v Itálii ohledně dvou ze tří podskupin výrobků, na jedné straně a na druhé straně ostatními členy kartelové dohody, kteří se téhož protiprávního jednání účastnili na území šesti členských států ohledně všech tří podskupin výrobků, se odráží již v různých hodnotách obratu, které představují základ pro výpočet pokut. Mimoto role navrhovatelky nebyla druhořadá. V tomto ohledu její účast na dotčeném protiprávním jednání trvala dvanáct let a při výpočtu pokuty byly řádně zohledněny faktory, jako je počet obyvatel a hrubý domácí produkt (HDP) Itálie. Tudíž nedošlo k porušení zásady rovného zacházení.

34 V každém případě se navrhovatelka nemůže ve svůj prospěch dovolávat protiprávnosti, k níž mohlo dojít při výpočtu pokuty ve prospěch ostatních účastníků dotčené kartelové dohody.

Závěry Soudního dvora

35 Úvodem je třeba zamítnout námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí.

36 Z písemností totiž plyne, že společnost Zucchetti Rubinetteria v zásadě tvrdí, že Tribunál porušil zásadu proporcionality, zásadu rovného zacházení a zásadu individualizace trestů, neboť neprovedl přehodnocení pokuty poté, co v bodě 119 napadeného rozsudku konstatoval dvě nesprávná posouzení ze strany Komise při výpočtu pokuty. Kasační opravný prostředek tedy umožňuje dostatečně jasně a přesně identifikovat nesprávné právní posouzení, kterým je stižen napadený rozsudek.

37 První důvod kasačního opravného prostředku je tudíž přípustný.

38 Pokud jde o meritum prvního důvodu, který vychází z toho, že Tribunál při výpočtu pokuty porušil zásadu osobní odpovědnosti, zásadu proporcionality a zásadu rovného zacházení, je třeba především v prvním sledu připomenout, že zásada rovného zacházení je obecnou zásadou unijního práva zakotvenou v článcích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie. Podle ustálené judikatury uvedená zásada vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno. Ve druhém sledu z ustálené judikatury rovněž plyne, že pokud jde o určení částky pokuty, nemůže vést použití různých způsobů výpočtu k diskriminaci mezi podniky, které se účastnily dohody nebo jednání ve vzájemné shodě v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU. Ve třetím sledu Soudní dvůr nicméně opakovaně rozhodl, že dřívější rozhodovací praxe Komise neslouží jako právní rámec pro ukládání pokut v oblasti hospodářské soutěže a že rozhodnutí týkající se jiných věcí mají, pokud jde o existenci diskriminace, čistě orientační povahu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 2013, Ziegler v. Komise, C-439/11 P, EU:C:2013:513, body 132 až 134).

39 Dále z ustálené judikatury plyne zaprvé, že úkol dohledu, který Komisi svěřují čl. 105 odst. 1 SFEU a článek 106 SFEU, nezahrnuje pouze vyšetřování a potlačování jednotlivých protiprávních jednání, ale i úkol provádět obecnou politiku směřující k uplatňování zásad v oblasti hospodářské soutěže stanovených ve Smlouvě a v tomto smyslu směrovat chování podniků. Uvedená politika hospodářské soutěže se vyznačuje širokým prostorem Komise pro uvážení, zejména při stanovení výše pokut (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 170 a 172).

40 Zadruhé pro účely stanovení pokuty je třeba zohlednit závažnost a dobu trvání protiprávního jednání, takže je třeba zohlednit právní a hospodářský kontext předmětného jednání, povahu omezení hospodářské soutěže, jakož i počet a význam dotčených podniků (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 1975, Suiker Unie a další v. Komise, 40/73 až 48/73, 50/73, 54/73 až 56/73, 111/73, 113/73 a 114/73, EU:C:1975:174, bod 612).

41 Zatřetí je třeba zohlednit všechny skutečnosti, které mohou ovlivnit posouzení závažnosti protiprávního jednání, jakož i jednání podniku v průběhu správního řízení (rozsudek ze dne 11. ledna 1990, Sandoz prodotti farmaceutici v. Komise, C-277/87, EU:C:1990:6, bod 27).

42 Začtvrté pro účely určení závažnosti protiprávního jednání je třeba zohlednit mnoho skutečností, jejichž povaha a význam se liší podle druhu dotčeného protiprávního jednání a jeho konkrétních okolností. Mezi tyto skutečnosti lze případně zahrnout jednání jednotlivých podniků, roli každého z nich při vytvoření kartelové dohody, objem a hodnotu zboží, které je předmětem protiprávního jednání, jakož i velikost a hospodářskou sílu podniku, a tudíž vliv, který tento podnik mohl mít na trhu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. června 1983, Musique Diffusion française a další v. Komise, 100/80 až 103/80, EU:C:1983:158, bod 120; ze dne 9. listopadu 1983, Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin v. Komise, 322/81, EU:C:1983:313, bod 111, jakož i ze dne 11. července 2013, Gosselin Group v. Komise, C-429/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:463, body 89 a 90).

43 Konečně nesprávné právní posouzení Tribunálem z důvodu nepřiměřené výše pokuty lze konstatovat pouze v případě, že by Soudní dvůr měl za to, že výše pokuty je nejen nevhodná, ale také nadměrná, a to natolik, že je nepřiměřená (rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 126).

44 V projednávaném případě Tribunál v bodech 145 až 150 napadeného rozsudku přezkoumal důsledky plynoucí z jeho konstatování, v bodě 119 uvedeného rozsudku, podle kterého měla Komise při výpočtu pokuty nesprávně za to, že navrhovatelka se účastnila vytýkaného protiprávního jednání na území šesti členských států a ohledně tří podskupin výrobků a dopustila se dvou nesprávných posouzení, když založila použití koeficientů „závažnost protiprávního jednání“ a „dodatečné částky“ ve výši 15 % na takové účasti.

45 V bodě 145 napadeného rozsudku Tribunál především konstatuje, že při výkonu své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci se bude inspirovat pokyny z roku 2006. Dále v bodě 146 uvedeného rozsudku připomněl, že koeficienty použitelné na tento druh protiprávního jednání jsou v souladu se zásadou proporcionality, na stupnici od 0 % do 30 %, pokud jde o koeficient „závažnost protiprávního jednání“ a na stupnici od 15 % do 25 %, pokud jde o koeficient „dodatečná částka“. Konečně měl Tribunál v bodě 147 napadeného rozsudku, který v podstatě přebírá body 118 a 128 uvedeného rozsudku, za to, že protiprávní jednání zahrnující tři podskupiny výrobků v šesti členských státech je z důvodu svého zeměpisného rozsahu a počtu podskupin dotčených výrobků závažnější než protiprávní jednání, na kterém se podílela navrhovatelka.

46 Mimoto Tribunál v bodě 148 napadeného rozsudku poznamenal, že skutečnost, že podnikům podílejícím se na protiprávním jednání týkajícím se šesti členských států a tří podskupin výrobků by měla být uložena pokuta vypočítaná na základě koeficientů „závažnosti protiprávního jednání“ a „dodatečné částky“ vyšších než koeficienty, které byly použity k potrestání navrhovatelky, však nemůže platně odůvodnit, aby jí Tribunál v rámci výkonu své pravomoci přezkumu v plné jurisdikci uložil pokutu, jejíž částka by nebyla dostatečně odrazující vzhledem k závažnosti protiprávního jednání, na kterém se podílela. Měl tedy v bodě 149 uvedeného rozsudku za to, že koeficienty „závažnosti protiprávního jednání“ a „dodatečná částka“ ve výši 15 % jsou přiměřené vzhledem ke zjištěním uvedeným v bodě 148 téhož rozsudku, jakož i vzhledem k pokynům z roku 2006.

47 V tomto ohledu je třeba uvést, že – jak v podstatě tvrdí Komise – důvody uvedené zejména v bodech 118 a 128, jakož i v bodech 147 a 148 napadeného rozsudku, podle kterých jednak protiprávní jednání zahrnující tři podskupiny výrobků v šesti členských státech je závažnější než protiprávní jednání navrhovatelky, spáchané na území jediného členského státu a zahrnující pouze dvě podskupiny výrobků, a jednak podnikům, které se účastnily prvně uvedeného protiprávního jednání, měla být na základě této jediné skutečnosti uložena pokuta vypočtená na základě koeficientů „závažnosti protiprávního jednání“ a „dodatečné částky“ vyšších, než byly uplatněny na navrhovatelku, jsou stiženy nesprávným právním posouzením.

48 Ačkoliv je možné při posouzení závažnosti protiprávního jednání a následně stanovení výše pokuty zohlednit zejména zeměpisný rozsah protiprávního jednání a počet dotčených výrobků, okolnost, že protiprávní jednání má větší zeměpisný rozsah a týká se většího počtu výrobků ve srovnání s jiným protiprávním jednáním, nemůže sama o sobě nezbytně znamenat, že první protiprávní jednání, posuzováno jako celek, a zejména s ohledem na jeho povahu, musí být kvalifikováno tak, že je závažnější než druhé protiprávní jednání a že odůvodňuje stanovení vyšších koeficientů „závažnosti protiprávního jednání“ a „dodatečné částky“, než byly stanoveny pro výpočet pokuty uložené za uvedené druhé protiprávní jednání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2014, Telefónica a Telefónica de España v. Komise, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 178).

49 Je nicméně třeba připomenout, že pokud odůvodnění rozhodnutí Tribunálu obsahuje porušení unijního práva, avšak jeho výrok je založen na jiných právních důvodech, nemůže vést takové porušení ke zrušení uvedeného rozhodnutí a je třeba přistoupit k nahrazení odůvodnění (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. června 1992, Lestelle v. Komise, C-30/91 P, EU:C:1992:252, bod 28, jakož i ze dne 9. září 2008, FIAMM a další v. Rada a Komise, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 187 a citovaná judikatura).

50 Je tudíž třeba určit, zda nesprávné právní posouzení, jehož se dopustil Tribunál, může vést ke zrušení napadeného rozsudku.

51 V tomto ohledu je třeba připomenout, že základní částka pokuty obsahuje částku z titulu závažnosti protiprávního jednání a dodatečnou částku.

52 Částka z titulu závažnosti protiprávního jednání je určena procentuálně od 0 % do 30 % hodnoty relevantních tržeb dotčeného podniku v posledním roce jeho účasti na kartelové dohodě. Tato hodnota je tedy specifická pro každý jednotlivý podnik, který se účastnil vytýkaného protiprávního jednání.

53 Jak měla Komise v bodě 1220 odůvodnění sporného rozhodnutí správně za to, pro účely určení koeficientu „závažnosti protiprávního jednání“ je třeba zohlednit zejména povahu vytýkaného protiprávního jednání.

54 Jak přitom zdůraznil Tribunál v bodě 104 napadeného rozsudku, kartelová dohoda, jejímž předmětem je koordinace cen, je svojí povahou jedním z nejvážnějších omezení hospodářské soutěže. V důsledku toho nelze vytýkat Komisi a Tribunálu, že se dopustily nesprávných právních posouzení, když za takové protiprávní jednání stanovily koeficient „závažnosti protiprávního jednání“ ve výši 15 % a měly za to, že je v souladu se zásadou proporcionality.

55 Mimoto, pokud jde o koeficient „dodatečná částka“, jak Komise uvedla v bodech 1224 a 1225 odůvodnění sporného rozhodnutí, koeficient ve výši 15 % je minimální sazba stanovená v pokynech z roku 2006. V důsledku toho je stanovená sazba s ohledem na sazebník obsažený v pokynech pro navrhovatelku nejvýhodnější.

56 Mimoto z judikatury Soudního dvora plyne, že s ohledem na široký prostor pro posouzení při výpočtu částky pokuty přiznaný Komisi nemusí být vyžadované rozlišení částek pokut na základě zásady rovného zacházení mezi podniky nezbytně provedeno v rámci stanovení koeficientů „závažnosti protiprávního jednání“ a „dodatečné částky“, ale rozdíly mezi dotčenými podniky a konkrétní okolnosti mohou být případně zohledněny v jiném stadiu výpočtu pokuty, jako například v rámci úpravy základní částky v závislosti na přitěžujících a polehčujících okolnostech na základě bodů 28 a 29 pokynů 2006 (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. července 2013, Gosselin Group v. Komise, C-429/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:463, body 96 až 100, jakož i ze dne 11. července 2013, Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:464, body 104 a 105), nebo dokonce v rámci hodnoty tržeb zohledněných pro účely výpočtu základní částky pokuty, pokud tato hodnota odráží pro jednotlivé podniky význam jejich účasti na dotčeném protiprávním jednání v souladu s bodem 13 pokynů 2006.

57 Jak totiž Soudní dvůr již konstatoval, cílem posledně uvedeného ustanovení je určit jako výchozí bod pro výpočet pokuty uložené podniku částku, která odráží hospodářský význam protiprávního jednání a váhu daného podniku v rámci tohoto jednání (viz rozsudek ze dne 11. července 2013, Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:464, bod 76).

58 V důsledku toho v rozsahu, v němž je nesporné, že základní částka pokuty uložené navrhovatelce byla určena, jak plyne z bodu 1219 sporného rozhodnutí, v závislosti na hodnotě tržeb dosažených navrhovatelkou na italském území, mohl Tribunál v bodě 149 napadeného rozsudku, aniž by porušil zásadu rovného zacházení, stanovit pro výpočet pokuty uložené navrhovatelce koeficienty „závažnosti protiprávního jednání“ a „dodatečné částky“ ve výši 15 %, která se rovná výši určené pro podniky, které se účastnily jediného protiprávního jednání zahrnujícího tři podskupiny výrobků a šest členských států.

59 Je tedy třeba s tím, že bude nahrazeno odůvodnění, odmítnout argument vycházející z toho, že Tribunál nevyvodil žádné důsledky ze zjištění učiněných v bodě 119 napadeného rozsudku a porušil zásadu proporcionality a zásadu rovného zacházení.

60 Z předcházejících úvah plyne, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

61 Druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka v podstatě tvrdí, že odůvodnění, kterým Tribunál v bodě 150 napadeného rozsudku odmítl její argumenty proti tomu, že Komise jí odmítla v souladu s bodem 29 pokynů z roku 2006 přiznat snížení pokuty, protože měla v dotčeném protiprávním jednání malou úlohu, je stiženo vadou.

62 V tomto ohledu Tribunál údajně nesprávně konstatoval, že navrhovatelka neprokázala, že její úloha v dotčeném protiprávním jednání byla malá, neboť sama Komise ve sporném rozhodnutí uznala ústřední úlohu určitých dalších podniků v rámci zjištěných protiprávních jednání. V rozporu s tím, co tvrdily Komise a Tribunál, odlišná či malá úloha navrhovatelky, jakož i odlišná míra závažnosti účasti na dotčeném protiprávním jednání nebyly promítnuty do hodnoty tržeb z dotčených výrobků, která byla základem pro výpočet pokuty, která jí byla uložena, přičemž tato hodnota je pouhým vyjádřením množstevního parametru, který nemá nic společného s kvalifikační hodnotou jednání dotčených podniků.

63 V důsledku toho podle navrhovatelky v rozsahu, v němž Komise a Tribunál zacházely stejně se situacemi, které byly ve skutečnosti naprosto odlišné, jelikož její úloha v koluzivním jednání nemůže být srovnávána s úlohou ostatních podniků, které se účastnily jednání ve vzájemné shodě, byla jasně porušena zásada rovného zacházení a zásada osobní odpovědnosti.

64 Podle Komise musí být druhý důvod zamítnut jako nepřípustný nebo neúčinný. Týká se pouze čistě skutkových otázek a směřuje pouze k dosažení přezkumu posouzení skutkového stavu. Navrhovatelka nijak nevysvětlila, jak podle ní Tribunál zkreslil skutečnosti. V každém případě je uvedený důvod příliš vágní a nepřesný na to, aby mohl být přípustný.

65 Pokud jde podpůrně o meritum druhého důvodu, Komise poznamenává, že Tribunál v bodech 133 až 140 a 150 napadeného rozsudku po přezkumu sporného rozhodnutí konstatoval, že navrhovatelce nelze přiznat žádnou polehčující okolnost. Navíc, zohlednění takových okolností není automatické a navrhovatelka nepředložila žádný důkaz svého tvrzení, že v dotčené kartelové dohodě měla pasivní a následovnickou roli. V žádném případě nelze tvrdit, že úloha navrhovatelky byla pasivní, neboť se účastnila protisoutěžních jednání trvalým a pokračujícím způsobem, a – jak Tribunál prokázal v bodech 52 a následujících napadeného rozsudku – měla prospěch z informací získaných ostatními účastníky na kartelové dohodě.

66 Komise mimoto poznamenává, že i kdyby argumentace navrhovatelky byla opodstatněná, byla by v každém případě neúčinná, neboť i kdyby byl na navrhovatelku uplatněn koeficient 14 %, uložená pokuta by se nesnížila, neboť částka pokuty vypočtená použitím uvedeného koeficientu by v každém případě přesahovala 10 % obratu navrhovatelky.

Závěry Soudního dvora

67 Druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka v podstatě zpochybňuje odůvodnění, kterým Tribunál v bodě 150 napadeného rozsudku odmítl argumenty, které předložila proti tomu, že jí Komise odmítla přiznat snížení pokuty z důvodu, že měla v protiprávním jednání malou úlohu.

68 V tomto ohledu postačí připomenout, že v souladu s čl. 256 odst. 1 druhým pododstavcem SFEU a čl. 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie se kasační opravný prostředek omezuje na právní otázky. Ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i důkazů, které mu jsou předloženy, je příslušný pouze Tribunál. Posouzení tohoto skutkového stavu a důkazů, s výhradou případu jejich zkreslení, tedy nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku (viz zejména usnesení ze dne 11. června 2015, Faci v. Komise, C-291/14 P, nezveřejněné, EU:C:2015:398, bod 31 a citovaná judikatura, jakož i v tomto smyslu rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 46 a citovaná judikatura). Takové zkreslení musí jasně vyplývat ze spisového materiálu, aniž by bylo nezbytné znovu posoudit skutkový stav a důkazy (viz zejména usnesení ze dne 11. června 2015, Faci v. Komise, C-291/14 P, nezveřejněné, EU:C:2015:398, bod 32 a citovaná judikatura).

69 V projednávaném případě kasační opravný prostředek pod záminkou údajného porušení zásady rovného zacházení a zásady osobní odpovědnosti ze strany Tribunálu směřuje ve skutečnosti k tomu, aby Soudní dvůr provedl nový přezkum skutečností vyplývajících ze spisu, zejména otázky, zda – jak Tribunál konstatoval v bodě 150 napadeného rozsudku – se navrhovatelka aktivně účastnila provádění vytýkaných jednání.

70 V rozsahu, v němž navrhovatelka ani neuplatnila, ani neprokázala zjevné zkreslení skutkových okolností či důkazů, je druhý důvod kasačního opravného prostředku zjevně nepřípustný.

71 Vzhledem k tomu, že žádný z důvodů uplatněných navrhovatelkou nebyl přijat, je třeba zamítnout kasační opravný prostředek v plném rozsahu.

K nákladům řízení

72 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.

73 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladu řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Zucchetti Rubinetteria SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.